

μικρή πυξίδα

compasito

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

HFC
"Hope
For
Children"

COUNCIL
OF EUROPE CONSEIL
DE L'EUROPE

Προσαρμογές:

- Για να συντομεύσετε αυτή τη δραστηριότητα εκτελέστε μόνο το μέρος που είναι σχετικό με την ομάδα σας.
- Αντί να δημιουργήσουν ένα θεατρικό, ζητήστε από τα παιδιά να φτιάξουν μια εικαστική παρουσίαση (π.χ. ένα σχέδιο, κινούμενα σχέδια, ένα κολάζ με εικόνες από περιοδικά, κλπ).

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

- Οι κούκλες είναι μόνο για τα κορίτσια
- Τα αγόρια δεν κλαίνε.
- Τα αγόρια δε φοράνε φούστες.
- Ένα κορίτσι δε μπορεί να είναι το αφεντικό.
- Μόνο τα αγόρια παίζουν ποδόσφαιρο.
- Τα κορίτσια είναι αδύναμα και τα αγόρια είναι δυνατά.
- Τα κορίτσια βοηθούν τις μητέρες τους. Τα αγόρια βοηθούν τους πατεράδες τους.
- Είναι καλύτερα να είσαι κορίτσι παρά αγόρι.
- Όταν κάτι πάει στραβά, πάντα φταίνε πρώτα τα αγόρια.
- Τα αγόρια μπορούν να λένε 'βρώμικες λέξεις, αλλά τα κορίτσια δε μπορούν.
- Τα κορίτσια είναι εξυπνότερα από τα αγόρια.
- Τα κορίτσια νικούν σε αγώνες επειδή παίζουν 'βρώμικα'.
- Είναι εντάξει για τα αγόρια να χτυπιούνται μεταξύ τους, αλλά όχι για τα κορίτσια.
- Τα αγόρια είναι πιο τεμπέλικα από τα κορίτσια.
- Τα κορίτσια είναι καλύτερα από τα αγόρια στο να λένε ψέματα.

8. Σκηνές Εκφοβισμού

ΚΑΘΕ ΝΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΔΕΙΛΟΣ!

ΘΕΜΑΤΑ	Διακρίσεις, Βία
ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑΣ	Επίπεδο 2
ΗΛΙΚΙΕΣ	7-13 χρονών
ΔΙΑΡΚΕΙΑ	60 λεπτά
ΜΕΓΕΘΟΣ ΟΜΑΔΑΣ	5-20 παιδιά
ΕΙΔΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ	Συζήτηση με ορισμένη κίνηση
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ	Τα παιδιά συζητούν για τον εκφοβισμό και μετά πάρνουν θέσεις για να παρουσιάσουν το πώς θα αντιδρούσαν σε διαφορετικά σενάρια εκφοβισμού.
ΣΤΟΧΟΙ	<ul style="list-style-type: none"> • Να εμβαθύνουμε την κατανόηση για τα διαφορετικά είδη εκφοβισμού • Να αναγνωρίσουμε τις στρατηγικές, τους ανθρώπους και τους οργανισμούς που μπορούν να στηρίξουν τα παιδιά που αντιμετωπίζουν εκφοβισμό • Να αναλύσουμε τις διαφορετικές αντιδράσεις για τον εκφοβισμό
ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ	Σημειώσεις τις τέσσερις γωνίες του δωματίου ως αριθμούς 1-4. Τα παιδιά θα πρέπει να μπορούν να κινούνται ελευθέρα από τη μια γωνία στην άλλη.
ΥΛΙΚΑ	<ul style="list-style-type: none"> • Ένα χώρο που να επιτρέπει στα παιδιά να καθίσουν σε κύκλο. • Χρωματιστό Χαρτί • Μαρκαδόροι • Ψαλίδι

Οδηγίες

1. Κάνε εισαγωγή στο θέμα του εκφοβισμού κάνοντας ερωτήσεις όπως αυτές:
 - Τί είναι ο εκφοβισμός;
 - Ποιοι είναι οι διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους οι άνθρωποι εκφοβίζουν;
 - Γιατί νομίζετε οι άνθρωποι εκφοβίζουν;
 - Πώς επηρεάζει ο εκφοβισμός τα άτομα στα οποία συμβαίνει; Τα άτομα που εκφοβίζουν; Ολόκληρη την κοινότητα;
2. Ζητήστε από κάθε παιδί να φτιάξει το περίγραμμα του χεριού του πάνω σε ένα χρωματιστό κομμάτι χαρτί και να το κόψει. Θα πρέπει να σκεφτούν για το κάθε δάκτυλο ένα άτομο, από το οποίο μπορούν να ζητήσουν υποστήριξη όταν κάποιος τους εκφοβίζει (π.χ. φίλο, γονιό, εκπαιδευτικό, γραμματέα από το σχολείο, αστυνομία, σύμβουλο, αδέλφια). Ζητήστε από τα παιδιά να εξηγήσουν τους υποστηρικτές που έχουν ονομάσει.
3. Εξηγήστε τους ότι τώρα θα εξετάσετε τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους μπορούν οι άνθρωποι να αντιδράσουν σε καταστάσεις εκφοβισμού. Κάντε επίδειξη του πώς θα δουλέψει αυτό:
 - a. Ο συντονιστής θα διαβάσει μια περιγραφή εκφοβισμού. Για κάθε περίπτωση θα δοθούν τρεις πιθανές αντιδράσεις. Μια τέταρτη αντίδραση είναι πάντα πιθανή αν σκεφτείτε κάποια διαφορετική αντίδραση.
 - b. Κάθε γωνία του δωματίου είναι αριθμημένη. Αφού ακούσετε την κατάσταση και τις αντιδράσεις, πηγαίνετε στη γωνία που αντιπροσωπεύει αυτό που νομίζετε πως θα κάνατε σε αυτή τη περίπτωση.
4. Διαβάστε φωναχτά μια περίπτωση εκφοβισμού και δώστε στα παιδιά χρόνο να επιλέξουν τις αντιδράσεις τους και να πάνε στην αντίστοιχη γωνία του δωματίου. Αφού τα παιδιά έχουν πάρει μια θέση, ρωτήστε μερικά παιδιά από κάθε θέση γιατί έχουν επιλέξει αυτήν την αντίδραση και μερικά από τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της. Επιτρέψτε στα παιδιά που επιλέγουν την ανοιχτή γωνία να εξηγήσουν το πώς θα αντιδρούσαν.

Απολογισμός και Αξιολόγηση

1. Αφού τα παιδιά αντιδράσουν για πέντε με έξι σκηνές εκφοβισμού, κάντε τον απολογισμό γι' αυτή τη δραστηριότητα κάνοντας ερωτήσεις όπως αυτές:
 - Πώς νιώσατε με αυτή τη δραστηριότητα;
 - Μήπως για κάποιες σκηνές ήταν δύσκολο να ανταποκριθείτε; Ποιες είναι αυτές και γιατί;
 - Υπήρχαν σκηνές εκφοβισμού που σας αφορούσαν;
 - Τα άτομα που δέχονται εκφοβισμό χρειάζονται βοήθεια και υποστήριξη; Γιατί;
 - Πού μπορούν να βρουν βοήθεια και υποστήριξη όσα άτομα δέχονται εκφοβισμό;
 - Ποιοι είναι μερικοί από τους λόγους που οι άνθρωποι εκφοβίζουν άλλους; Είναι δύκαιοι λόγοι;
 - Τι πρέπει να κάνεις όταν το άτομο στο οποίο στράφηκες για βοήθεια και υποστήριξη μετά από εκφοβισμό δεν κάνει τίποτα γι' αυτό;
 - Υπάρχουν είδη εκφοβισμού που είναι αποδεκτά συχνότερα από τα παιδιά και τους ενήλικες; Γιατί ή γιατί όχι;
 - Ποιος είναι υπεύθυνος για να βοηθά και να υποστηρίζει τα παιδιά όταν τα εκφοβίζουν;
 - Μήπως αντιμετωπίζουν εκφοβισμό και οι ενήλικες; Δώστε μερικά παραδείγματα
 - Ποιος είναι υπεύθυνος για τους ενήλικες που δέχονται εκφοβισμό;
 - Τι μπορεί να συμβεί ώστε τα άτομα που εκφοβίζουν να βοηθηθούν για να αλλάξουν συμπεριφορά;
 - Τι συμβαίνει αν κανείς δεν σταματά τα άτομα που εκφοβίζουν; Σε αυτόν που εκφοβίζει; Σε ολόκληρη την κοινότητα;
2. Συσχετίστε αυτή τη δραστηριότητα με τα ανθρώπινα δικαιώματα κάνοντας ερωτήσεις όπως αυτές:
 - Έχει κανείς το δικαίωμα να εκφοβίζει οποιοδήποτε άλλο; Γιατί ή γιατί όχι;
 - Ποια ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται όταν κάποιος δέχεται εκφοβισμό;
 - Πώς η εξάλειψη του εκφοβισμού μπορεί να βελτιώσει για όλους το περιβάλλον των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;
3. Στο τέλος του απολογισμού, ζητήστε από τα παιδιά να κοιτάξουν πίσω στα 'χέρια

υποστήριξης' τους και να προσθέσουν οποιοδήποτε άλλο άτομο ή οργανισμό που μπορούν να σκεφτούν, από τον οποίο μπορούν να ζητήσουν υποστήριξη όταν δέχονται εκφοβισμό. Αναρτήστε τα 'χέρια υποστήριξης' κάπου στον χώρο ώστε τα παιδιά να το χρησιμοποιούν ως αναφορά, στο μέλλον.

Εισηγήσεις για συνέχεια

Μπορεί να θελήσετε να επικεντρωθείτε περαιτέρω πάνω στη βία εκτελώντας τη δραστηριότητα «ΟΡΑΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΙ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ», σ. 144. Η δραστηριότητα «ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΠΛΗΓΩΝΟΥΝ», σ. 205 επικεντρώνεται κι αυτή στο λεκτικό εκφοβισμό και μπορείτε να την εκτελέσετε πριν ή και μετά από αυτήν τη δραστηριότητα.

Ιδέες για δράση

Συζητήστε τους τρόπους με τους οποίους μπορεί η ομάδα να δημιουργήσει μια καμπάνια «Όχι στον Εκφοβισμό» και ζητήστε από μέλη της κοινότητας να λάβουν μέρος σε αυτή την πρωτοβουλία. Για παράδειγμα, μπορεί να θελήσετε να οργανώσετε μια έκθεση, να προσκαλέσετε ένα επαγγελματία από ένα οργανισμό υποστήριξης των παιδιών για να μιλήσει στα παιδιά, ή/ και να αναθέσετε σε ένα ενήλικα από το σχολείο να είναι το κύριο άτομο, στο οποίο μπορούν να στραφούν τα άτομα για βοήθεια.

Δημιουργήστε μια θεατρική παράσταση που να παρουσιάζει το πώς τα παιδιά αντιδρούν όταν δέχονται εκφοβισμό και παρουσιάστε την σε άλλες ομάδες παιδιών.

Μάθετε αν υπάρχει μια τοπική τηλεφωνική γραμμή/γραμμή βοηθείας για τα παιδιά που μπορούν να καλέσουν τα παιδιά που δέχονται εκφοβισμό. Μάθετε σε ποιες υπηρεσίες μπορούν να στραφούν τα παιδιά για υποστήριξη από την τοπική κοινότητα. Δώστε αυτές τις πληροφορίες στα παιδιά κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας, και αν είναι δυνατό προσκαλέστε κάποιον από αυτή την υπηρεσία για να μιλήσει στην ομάδα.

Συμβουλές για το συντονιστή

Συστήστε τα παιδιά με ένα μαγικό ραβδί/ ραβδί που μιλά ή προσποιητό μικρόφωνο ώστε τα άτομα που θέλουν να μιλήσουν να περιμένουν τη σειρά τους.

Μερικές μορφές εκφοβισμού υπάρχουν ανάμεσα στα παιδιά της ομάδας. Ο εκφοβισμός επηρεάζει όλα τα παιδιά σε διαφορετικά επίπεδα και μπορεί να πάρει διάφορες μορφές. Να είστε ευαίσθητοι για τις περιπτώσεις που μπορεί ήδη να υπάρχουν στην ομάδα και προσπαθήστε να μην επικεντρώνεστε σε οποιαδήποτε προσωπική κατάσταση.

Προσαρμογές

Γράψτε κάτω τις δικές σας σκηνές εκφοβισμού, με τις οποίες μπορούν να συσχετίστούν τα παιδιά της ομάδας σας παρά να χρησιμοποιείτε αυτές που παρέχονται.

Χωρίστε τα παιδιά σε μικρές ομάδες, δώστε σε κάθε μια από μια σκηνή εκφοβισμού και ζητήστε τους να δραματοποιήσουν τη σκηνή εκφοβισμού και την αντίδραση τους. Συζητήστε και δώστε τον απολογισμό για κάθε δραματοποίηση, ρωτώντας άλλες ομάδες για εναλλακτικές αντιδράσεις.